

Het is maar een grapje

Damestoneel in drie bedrijven

door

MARTJE GRONDSMA- WIERSMA

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET IS MAAR EEN GRAPJE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MARTJE GRONDSMA- WIERSMA** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2006 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Froukje van der Molen (Hoofdpersoon)

Truus - dochter van Froukje (pessimist)

Wietske - dochter van Froukje (optimist)

Anita - Kleindochter van Froukje en dochter van Wietske

Elsje - buurvrouw van Froukje

DECOR:

Het toneelstuk wordt gespeeld in de huiskamer van Froukje.

Het eerste bedrijf speelt zich af op een doordeweekse dag 's morgens om ongeveer 11 uur.

Het tweede bedrijf speelt veertien dagen later.

Het derde bedrijf speelt ongeveer zes weken na het tweede bedrijf.

EERSTE BEDRIJF

In de loop van de morgen ± 11 uur.

TRUUS: (*komt met Wietske binnen*) Ma heeft ons met een geweldig probleem opgezadeld.

WIETSKE: Laat haar toch. Als ze dat nu persé graag wil.

TRUUS: Het gebeurt niet.

WIETSKE: 't Is wel heel gemakkelijk. Hoeven wij niet meer om Ma te denken.

TRUUS: Hoe komt ze eigenlijk op het idee, om op haar leeftijd, naar een verzorgingshuis te willen? Ze is net zeventig. Dat is veel te jong.

WIETSKE: Om heel eerlijk te zijn, ben ik het helemaal met je eens. Maar ik denk niet dat ze het voor elkaar krijgt.

TRUUS: Welke reden zou ze hebben om in een verzorgingshuis te willen?

WIETSKE: Ach, opoe zit er ook. Dan hoeft ze niet elke dag naar haar toe.

TRUUS: Zou jij dat willen? Zo dicht bij ma wonen? Ze zitten dan bijna bij elkaar op schoot. Het is alsof ze weer als kind behandeld wil worden.

WIETSKE: Wat maakt het uit. Je kunt haar wel tegen de haren in strijken, maar daar bereik je ook niks mee. Let op mijn woorden.

TRUUS: Stel dat het doorgaat, dan draaien wij voor alle werk op. De nieuwe kamer inrichten en het huis leegmaken.

WIETSKE: Ach wat geeft het. Er mankeert ons toch niets aan onze handen wel?

TRUUS: Ik denk dat ze alles nieuw wil hebben, als ze gaat verhuizen. Straks blijft er niets voor ons over.

WIETSKE: Waar jij niet aan denkt. Als ze wil zoals jij het zegt, moet ze het zelf maar uitzoeken.

TRUUS: Ze rekent er vast op, dat wij haar helpen met van alles en nog wat.

WIETSKE: Als het doorgaat, geeft ze vast een afscheidsfeest en een inwijdingsfeest. Ik hou wel van een feestje.

TRUUS: Daar doe ik niet aan mee. Reken maar niet op mij.

WIETSKE: Wil jij al die feestelijkheden mislopen? Nee toch?

TRUUS: Noem je dat feestelijkheden? Ik hou er niet van en ik vind het niks. Naar een verzorgingshuis. Ze is zo fit als een hoentje. Of zou er iets ergs met haar aan de hand zijn? Iets dat ze ons niet heeft verteld? Iets dat wij niet mogen weten.

WIETSKE: Haal je geen gekke dingen in je hoofd. Ze heeft het zelf bedacht. Laat haar toch.

TRUUS: Hebben wij hier geen zeggenschap over? Kunnen wij het niet tegenhouden?

WIETSKE: Waarom zullen wij het tegenhouden? 't Is toch erg gemakkelijk. Als ze hulpbehoevend wordt, hoeven wij niet helpen. Want in een verzorgingstehuis doen ze alles voor je. Zo is het toch?

TRUUS: Straks zit ze daar te verpieteren.

WIETSKE: Opoë heeft het ook erg naar de zin. Waarom zal ma het daar dan niet naar de zin hebben.

TRUUS: Jij hebt gemakkelijk praten. Opoë is tenslotte al over de negentig. Dat is een oud mens. Maar ma...

WIETSKE: Het is nog lang niet zover. Het kan nog wel tien keer niet door gaan. Kom, ik ga er weer vandoor. Ik moet de kinderen van Anita van school halen. Bovendien ben jij de oudste, dus... *(loopt naar de deur)*

TRUUS: Ho, wacht even. Ma zal zo wel thuis komen, moet ik dan zeggen dat wij tegen zijn?

WIETSKE: Jij zegt maar, dat ik voor ben en jij tegen. Ik hoor nog wel hoe het afloopt. Hoi.

TRUUS: *(gaat hoofdschuddend bij de tafel zitten)* 't Is toch heel verschrikkelijk, dat je op zo'n jonge leeftijd al in het verzorgingstehuis wil. Het moest niet mogen.

FROUKJE: *(komt onverwachts binnen)* Wat moest niet mogen, Truus?

TRUUS: *(schrikt)* Nou... dat... eh... je naar een verzorgingstehuis wil.

FROUKJE: Ik zou niet weten waarom het niet mag.

TRUUS: Ik wil het niet hebben. En zo is het.

FROUKJE: Dat vind ik heel aardig van je. Dus als het nodig mocht zijn in de toekomst, krijg ik zorg van mijn dochters.

TRUUS: Nee.

FROUKJE: Zie je wel. Dan is het toch beter dat ik mij laat opnemen.

TRUUS: Ik ben er op tegen, je bent mijn moeder en opoë zit er ook al. Eigenlijk vind ik dat ook niks. Waarom kunt jij haar niet verzorgen, zo'n lief oud mensje.

FROUKJE: Hoor eens aan. Waarom neem jij opoë dan niet in huis?

TRUUS: Ik? Ik ben maar een kleindochter en jij bent haar dochter.

FROUKJE: Dat is één van de redenen, dat ik daar naar toe wil. Dan woon ik mooi dicht bij mijn moeder.

TRUUS: Dat is toch helemaal geen reden om dagelijks, bij wijze van spreken, bij haar op schoot te willen zitten.

FROUKJE: Ik dacht, dat het juist een heel goeie reden was. Een

andere reden is... Daar wonen nogal wat loslopende mannen. Die komen de deur amper meer uit. Die ga ik dan wat opfleuren.

TRUUS: Wat??????????? Dat meen je niet.

FROUKJE: Waarom zou ik dat niet menen? Jij wilt toch een goede reden hebben.

TRUUS: Jij op jouw leeftijd achter de mannen aan zeker. En dan nog wel in het verzorgingstehuis.

FROUKJE: Kijk eens aan. Nu ben ik daar weer te oud voor zeker. ik weet het niet meer hoor. Ik heb geprobeerd jullie een goede opvoeding te geven. Open staan voor de mening van een ander. Maar ik zie er niets van terug.

TRUUS: Je bent nog veel te jong en te vitaal om je te laten opnemen. Alleen het woord al. Ik kan wel janken. Begrijp je dat nu niet.

FROUKJE: Om eerlijk te zijn; ik wil het niet begrijpen. Ik heb mezelf dat nu eenmaal in het hoofd gezet. Dus ik zet door.

TRUUS: Waar heb je eigenlijk de hele morgen gezeten. Wietske is er ondertussen ook geweest. Ze is weer weggegaan, want het duurde haar te lang.

FROUKJE: Ik was even naar buurvrouw Elsje. Die neemt nog wel eens wat boodschappen voor me mee. Jan is wat ziekelijk op 't ogenblik dus ben ik daar even gebleven. En hebben we lekker zitten koffiedrinken.

TRUUS: Je wist toch dat wij zouden langskomen. Nu is het al weer hartstikke laat. Ik moet nodig weg.

FROUKJE: Zie je wel, weer geen tijd voor je oude moeder. Jullie zijn altijd aan 't vliegen en draven. En ik word vergeten. Als ik straks in dat verzorgingstehuis zit, heb ik altijd mensen om me heen. Dan kunnen jullie je eigen gang gaan.

TRUUS: Waarom probeer je ons een schuldgevoel aan te praten?

FROUKJE: Dat doe ik helemaal niet. Maar als jij je schuldig voelt... ja, daar kan ik niks aan veranderen. Ga maar gauw weg.

TRUUS: Ik kom nog wel eens terug en dan neem ik Wietske mee. En dan zullen we het er nog wel eens heel goed over hebben.

FROUKJE: Dat is bij best. (*Truus af*) Och, och, och, wat maken ze er een problemen van. Dacht ik, dat ik het zo goed had bedacht. Maar nee hoor. Truus gooit de kont tegen de krib.

ELSJE: (*komt binnen*) Zat je tegen jezelf te praten? Je wordt toch niet... eh... je weet wel.

FROUKJE: Nee hoor. Maak je daar maar niet ongerust over. Ik heb tegen de meisjes gezegd, dat ik mij wil laten opnemen in het verzorgingstehuis, waar opoe ook woont. En nu heb ik de kat in de gordijnen. Ze willen er niets van weten.

ELSJE: Dat kan ik me voorstellen. Daar ben je toch veel te jong en te vitaal voor.

FROUKJE: Dat zeiden de meisjes ook. En misschien hebben ze wel gelijk. Maar op mijn leeftijd wil ik niet meer hoeven werken. En daarom had ik gedacht, dat ik maar in het verzorgingstehuis moet. Hoef ik niets meer te doen.

ELSJE: Ja, als je het zo stelt is er wel wat voor te zeggen.

FROUKJE: Dat dacht ik ook. Maar de meisjes zijn er pertinent op tegen. Ik moet ze maar eens onder druk zetten. Want ik heb het gevoel, dat ze wat voor mij achter houden.

ELSJE: Heb je opoe al gevraagd, wat die er van vindt?

FROUKJE: Daar begin ik niet aan. Iedereen toestemming vragen zeker. Dat doe ik niet. Truus en Wietske heb ik het ook niet gevraagd. Alleen maar vertelt wat de plannen zijn.

ELSJE: Ik wil mij er niet mee bemoeien. Maar ik vind het ook niks. Want je kunt altijd zo mooi met Jan praten. Je neemt me zo heel wat werk uit handen.

FROUKJE: Nu zeg je het zelf. Werken? Bah... Ik ben er zo zat van, dat wil je niet weten. Het hangt mij de keel uit.

ELSJE: Ben je dan ook zat van 't leven?

FROUKJE: Integendeel, zou ik zeggen. Ik wil graag oud worden en niets meer doen.

ELSJE: *(kijkt op 't horloge)* Ik zie dat het tijd is om te eten. Jij zal ook moeten eten. Ik ga weer naar Jan. Veel strekte. Dag hoor. *(af)*

FROUKJE: Zolang ik hier nog moet blijven wonen, zal ik er toch eens over nadenken, of "Tafeltje dek je" ook wat voor mij is. Ik moet mijn werk afbouwen, zal ik maar zeggen. Het kan trouwens nog wel eens heel moeilijk worden, om mijn zin door te drijven. Ik moet eerst maar eens wat gaan eten. Ik pak wel een boterham. Van dat gezeur heb ik mijn buik nu wel vol. *(blijft bij de tafel zitten te niksen. Schrikt op als Anita binnen komt)*

ANITA: *(komt als een wervelstorm de kamer in)* Wat hoor ik nu oma, wil je bij opoe in het verzorgingstehuis gaan wonen?

FROUKJE: Wij hebben geleerd eerst fatsoenlijk goeie dag te zeggen.

ANITA: O sorry hoor. Dag oma. *(geeft oma een kus)*

FROUKJE: Dag Anita. Je komt hier vast niet voor de aardigheid. Anders zie ik je nooit tussen de middag.

ANITA: Nee, dat klopt. Maar mam vertelde dat je bij opoe wilde gaan wonen. Dus daarom dacht ik: direct maar even langs. En dan kan ik mijn broodje hier mooi even opeten. *(opent trommeltje en begint te eten)*

FROUKJE: En wat wil je bereiken? Oma op andere gedachten

brengen?

ANITA: Nou... om heel eerlijk te zijn, eigenlijk weet ik dat nog niet. Mam vindt het niet erg, maar tante Truus is fel tegen. En ik hang er nog wat tussen in.

FROUKJE: Ik wil niemand beïnvloeden. Jullie moeten mij uit vrije wil er naar toe brengen.

ANITA: Heb je er een speciale reden voor, om er naar toe te gaan?

FROUKJE: Meer dan één reden.

ANITA: Noem mij dan maar eens één.

FROUKJE: Onder anderen: 's Morgens komt er een verzorgster op mijn kamer en die zegt: "Goede morgen mevrouw. Hebt u lekker geslapen. Kijkt u eens, hier heb ik een lekker ontbijtje voor u."

ANITA: Hou maar op.

FROUKJE: Ophouden? Ik ben net lekker op dreef. Dan zegt ze: "Komt u meteen uw bed uit, of zal ik straks even terug komen? In dat geval geef ik u het ontbijt op bed." Ik kan mij niet herinneren, wanneer dat gebeurd is. Dus krijg ik ontbijt op bed.

ANITA: Het zal allemaal wel. En dan?

FROUKJE: Dan heb ik alles lekker opgesmikkeld en dan komt mijn verzorgster weer. "Ik zal u nu even lekker douchen." Zegt ze. "De rug wassen. En lekker stevig afdrogen." Ik kan mij er nu al op verheugen. En als ik dan netjes aangekleed ben, krijg ik een kopje koffie.

ANITA: Dat krijg je vast niet op je kamer. Daarvoor moet je naar de koffietafel. Met allemaal andere zeurpotten.

FROUKJE: Ho. Dat mag je niet zeggen, want dat is niet zo. Al die vrouwen (*met nadruk*) en mannen zitten er voor hun plezier. En ze zeuren niet. Dat doet opoe zelfs niet.

ANITA: Met opoe kun je geen rekening houden. Dat is gewoon een lief mens.

FROUKJE: En ik dan?

ANITA: Volgens mij heb je de kolder in de kop. In een verzorgingstehuis. Op jouw leeftijd. Hoe langer ik er over nadenk, hoe gekker ik het vind.

FROUKJE: Ik heb mijn zeven wijsheden nog netjes op een rijtje. Maar veel inlevingsgevoel, voor mijn omstandigheden, hebben jullie niet.

ANITA: Ik moet nog zien of het je zal lukken. Want iemand die het in haar bovenkamer nog zo goed voor mekaar heeft, komt vast niet in aanmerking voor een verzorgingstehuis. En nu moet ik nodig weer weg, want anders kom ik te laat op mijn werk. Hoi oma. Heel veel sterkte hoor. (*af*)

FROUKJE: Hoi Anita. Dat was maar een kort bezoekje. Nou ja, wat

zal ik er van zeggen!!! Iedereen zal nog raar staan te kijken, als ik het wel voor mekaar krijg. Want als het moet kan ik mij geweldig aanstellen...

ELSJE: *(komt binnen met een pannetje eten)* Ik had wat teveel eten gemaakt. Kijk een warm prakje. Eet het maar lekker op. Zo'n lekker hapje krijg je vast niet in het verzorgingstehuis.

FROUKJE: Jij hoeft er niet naar toe. *(kijkt onder het deksel)* Oooo... Lekkere stampot wortels. Dat maak ik nou nooit voor mezelf. En ook nog een lekker stuk worst er in. Wat moet je er voor hebben?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto